

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia.....2015 r.

**w sprawie szczegółowego sposobu wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności oraz
minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego**

Na podstawie art. 106ja ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności dla działu I i grup ubezpieczeń działu I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. ...) oraz minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego dla działu I załącznika do tej ustawy.

§ 2. 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej - ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 2) reasekuracja czynna – reasekurację czynną i retrocesję czynną;
- 3) rezerwa składek – rezerwę składek, o której mowa w art. 277 ust. 3 pkt 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 4) rezerwa na ryzyka niewygasłe – rezerwę na ryzyka niewygasłe, o której mowa w art. 277 ust. 3 pkt 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 5) rezerwa ubezpieczeń na życie – rezerwę ubezpieczeń na życie, o której mowa w art. 277 ust. 3 pkt 5 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1256).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1289 i 1717 oraz z 2015 r. poz. 238, 1132, 1259 i 1513.

- 6) rezerwa ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający – rezerwę ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający o której mowa w art. 277 ust. 3 pkt 6 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 7) rezerwa na niewypłacone odszkodowania i świadczenia – rezerwę na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, o której mowa w art. 277 ust. 3 pkt 3 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 8) w odniesieniu do działalności zakładu ubezpieczeń na życie w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I, grupy 1–4 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej:
 - a) rezerwa matematyczna brutto – sumę wartości brutto rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, o których mowa w pkt 3–6, z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej,
 - b) rezerwa matematyczna na udziale własnym – rezerwę matematyczną brutto, pomniejszoną o udział reasekuratorów i retrocesjonariuszy,
 - c) wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń na życie – różnicę pomiędzy wynikającą z umowy ubezpieczenia wartością świadczeń z tytułu śmierci a rezerwą matematyczną brutto, która dotyczy ryzyka śmierci oraz zobowiązań, które wygasają z chwilą śmierci,
 - d) wielkość ryzyka na udziale własnym zakładu ubezpieczeń na życie – wielkość ryzyka brutto zakładu ubezpieczeń na życie, pomniejszoną o udział reasekuratorów i retrocesjonariuszy;
- 9) w odniesieniu do działalności zakładu ubezpieczeń na życie w zakresie ubezpieczeń, o których mowa w dziale I grupa 5 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej:
 - a) kwota składki – większą z dwóch wielkości:
 - składki przypisanej brutto w okresie 12 miesięcy, kończącym się w dniu, na który obliczany jest margines wypłacalności, z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej, z uwzględnieniem storn,
 - składki przypisanej brutto w okresie 12 miesięcy, kończącym się w dniu, na który obliczany jest margines wypłacalności, pomniejszonej o wartość rezerwy składek brutto na ostatni dzień powyższego okresu i powiększonej o wartość rezerwy składek brutto na pierwszy dzień powyższego okresu, z uwzględnieniem storn,

- b) wartość rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia na udziale własnym – wartość rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia brutto, pomniejszoną o udział reasekuratorów i retrocesjonariuszy,
- c) przeciętna roczna kwota odszkodowań i świadczeń – jedną trzecią sumy odszkodowań i świadczeń wypłaconych brutto z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej w okresie porównawczym, kosztów likwidacji szkód dotyczących okresu porównawczego i wartości rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia brutto na ostatni dzień okresu porównawczego, pomniejszonej o zwroty otrzymane w okresie porównawczym i wartość rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia brutto na pierwszy dzień okresu porównawczego, przy czym:
 - długość okresu okres porównawczego wynosi 36 miesięcy,
 - ostatnim dniem okresu porównawczego jest dzień, na który obliczany jest margines wypłacalności,
- d) współczynnik reasekuracyjny – stosunek procentowy:
 - sumy odszkodowań i świadczeń na udziale własnym (po potrąceniu udziału reasekuratorów i retrocesjonariuszy) wypłaconych w okresie porównawczym, kosztów likwidacji szkód dotyczących okresu porównawczego i wartości rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia na udziale własnym na ostatni dzień okresu porównawczego, pomniejszonej o zwroty otrzymane w okresie porównawczym i wartość rezerwy na niewypłacone odszkodowania na udziale własnym na pierwszy dzień okresu porównawczego oraz
 - sumy odszkodowań i świadczeń brutto wypłaconych w okresie porównawczym, kosztów likwidacji szkód dotyczących okresu porównawczego i wartości rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia brutto na ostatni dzień okresu porównawczego, pomniejszonej o zwroty otrzymane w okresie porównawczym i wartość rezerwy na niewypłacone i świadczenia brutto na pierwszy dzień okresu porównawczego; przy czym:
 - długość okresu porównawczego wynosi 36 miesięcy lub odpowiada okresowi całej działalności, gdy zakład ubezpieczeń na życie prowadzi działalność krócej niż 3 lata,

- jeżeli powyższy stosunek procentowy jest mniejszy niż 50% i jest liczbą nieujemną, jako wielkość współczynnika reasekuracyjnego przyjmuje się 50%,
- jeżeli powyższy stosunek procentowy jest większy niż 100% albo jest liczbą ujemną albo kwota w mianowniku powyższego stosunku jest równa zero, jako wielkość współczynnika reasekuracyjnego przyjmuje się 100%.

2. Do wyliczania równowartości w złotych kwot KG, T1 i T2 wyrażonych w euro przyjmuje się kurs średni walut obcych Narodowego Banku Polskiego według tabeli kursów średnich nr 1 każdego roku.

§ 3. 1. Obowiązujące wartości bazowe wynoszą:

- 1) kwoty KG, o której mowa w § 8 i 9, służącej do określenia minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego – 3 000 000 euro;
- 2) kwot T1 i T2, o których mowa w pkt 2 i 3 załącznika nr 3 do rozporządzenia, stosowanych przez zakład ubezpieczeń na życie do obliczenia marginesu wypłacalności – odpowiednio 50 000 000 euro i 35 000 000 euro.

2. Wartość bazowa kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jest weryfikowana co roku, z uwzględnieniem zmian europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych, publikowanego przez Urząd Statystyczny Unii Europejskiej.

3. Jeżeli procentowy wzrost europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych w okresie od dnia ostatniej zmiany obowiązującej wartości kwoty KG do dnia przeglądu:

- 1) wynosi co najmniej 5%, to nowa obowiązująca wartość tej kwoty jest ustalana przez zwiększenie bazowej wartości kwoty o procentową wielkość zmiany indeksu cen konsumpcyjnych, w okresie od dnia 31 grudnia 2009 r. do dnia przeglądu, z zaokrągleniem w górę do wielokrotności 100 000 euro;
- 2) jest niższy niż 5%, to obowiązujące wartości tych kwot nie ulegają zmianie.

4. Wartość kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ogłasza Komisja Nadzoru Finansowego co roku w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego, w terminie do 6 miesięcy od dnia przedstawienia przez Komisję Europejską Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacji o dokonanych przeglądzie i zmianie obowiązującej wartości kwoty KG.

5. W przypadku gdy obowiązująca wartość kwoty KG ulega zmianie w danym roku obrotowym, ma ona zastosowanie od początku następnego roku obrotowego.

Rozdział 2

Sposób wyliczenia i wysokość marginesu wypłacalności

§ 4. Margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń na życie jest równy sumie kwot określających marginesy wypłacalności dla poszczególnych grup ubezpieczeń działu I, obliczonych zgodnie z § 5-7.

§ 5. Zakład ubezpieczeń na życie oblicza margines wypłacalności dla grup 1, 2 i 4 działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w sposób określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 6. Zakład ubezpieczeń na życie oblicza margines wypłacalności dla grupy 3 działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w sposób określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. Zakład ubezpieczeń na życie oblicza margines wypłacalności dla grupy 5 działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w sposób określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

Rozdział 3

Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego

§ 8. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego dla zakładu ubezpieczeń na życie wykonującego działalność w formie spółki akcyjnej jest równa równowartości w złotych obowiązującej wartości kwoty KG.

§ 9. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego dla zakładu ubezpieczeń na życie wykonującego działalność w formie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych jest równa równowartości w złotych 75% obowiązującej wartości kwoty KG.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 10. 1. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia obowiązującą wartością kwoty KG jest bazowa wartość tej kwoty, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 1.

2. Do czasu dokonania pierwszej zmiany obowiązującej wartości kwoty KG uwzględnia się wzrost europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych w okresie od dnia 31 grudnia 2009 r. do dnia przeglądu.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

MINISTER FINANSÓW

W porozumieniu:

**MINISTER PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ**

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Grzegorz Dostatni
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym/

Uzasadnienie

Wydanie rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sposobu wyliczenia wysokości marginesu wypłacalności dla działu I i grup ubezpieczeń działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla działu I załącznika do tej ustawy, związane jest z uchwaleniem przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, stanowiącej implementację przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/UE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej - Wypłacalność II (Dz. U. UE.L.2009 Nr 335, str. 1).

Ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej co do zasady nie posługuje się określeniami „margines wypłacalności” oraz „kapitał gwarancyjny” i nie zawiera przepisów stanowiących odpowiednik przepisów art. 146 i 147 ustawy o działalności ubezpieczeniowej odnoszących się do marginesu wypłacalności oraz odpowiedników art. 148 i art. 223zw ustawy o działalności ubezpieczeniowej, w których określono odpowiednio środki własne zakładów ubezpieczeń i środki własne zakładów reasekuracji stanowiące pokrycie marginesu wypłacalności i kapitału gwarancyjnego. Jednakże dyrektywa Wypłacalność II wprowadza zmiany w poszczególnych przepisach dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami. W konsekwencji konieczne były zmiany w treści ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989, z późn. zm.). Dodane przepisy art. 106j ust. 2 pkt 3 i 4 zobowiązują zakłady ubezpieczeń na życie, do których pracownicze fundusze przekazują składki pracowników zagranicznych, do posiadania środków własnych w wysokości nie niższej niż margines wypłacalności i nie niższej niż kapitał gwarancyjny oraz określają zasady ustalania wysokości kapitału gwarancyjnego.

Zmiany w ustawie o ofe wynikają z implementacji art. 303 dyrektywy Wypłacalność II, zgodnie z którym w dyrektywie 2003/41/WE dodano m.in. nowe przepisy art. 17b, 17c, 17d oraz 21a. Zgodnie z delegacją ustawową zawartą w art. 106ja ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego zostali upoważnieni do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy sposób wyliczenia marginesu wypłacalności dla działu I i grup ubezpieczeń działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego dla działu I załącznika do tej ustawy, uwzględniając konieczność zapewnienia wypłacalności zakładów ubezpieczeń na życie, do których pracowniczy fundusz przekazuje składki pracowników zagranicznych.

Projekt rozporządzenia został podzielony na cztery rozdziały i zawiera trzy załączniki.

Rozdział 1 „Przepisy ogólne” projektu rozporządzenia (§ 2 i 3) obejmuje definicje pojęć stosowanych w rozporządzeniu i dotyczy ustalania obowiązujących wartości kwot bazowych stosowanych przez zakład ubezpieczeń na życie przy obliczaniu marginesu wypłacalności i minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego.

Przepis § 1 ust. 1 projektu rozporządzenia, zawiera słowniczek pojęć stosowanych w rozporządzeniu.

Poszczególne rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, na bazie których zakłady ubezpieczeń na życie będą obliczały margines wypłacalności w poszczególnych grupach działu I oznaczają rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla celów rachunkowości, o których mowa w art. 277 ust. 3 pkt 1-3 oraz 5 i 6 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Definicja kwoty składki, na bazie której jest obliczany margines wypłacalności dla grupy 5 działu I w ust. 1 pkt 3 lit. a projektu rozporządzenia stanowi implementację przepisu art. 17d ust. 3 akapit 1-4 dyrektywy 2003/41 /WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłacalność II.

Definicja przeciętnej rocznej kwoty odszkodowań i świadczeń, na bazie której jest obliczany margines wypłacalności dla grupy 5 działu I w ust. 1 pkt 3 lit. b stanowi implementację przepisu art. 17d ust. 4 akapit 1-4 dyrektywy 2003/41/WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłacalność II.

Definicja współczynnika reasekuracyjnego, na bazie której jest obliczany margines wypłacalności dla grupy 5 działu I w ust. 1 pkt 3 lit. c stanowi implementację przepisu art. 17d ust. 3 akapit 6 dyrektywy 2003/41/WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłacalność II. Ponadto proponuje się określenie maksymalnego współczynnika reasekuracyjnego w wysokości 100%. Zgodnie z treścią § 1 ust. 1 pkt 3 lit. c projektu rozporządzenia, maksymalna wartość współczynnika reasekuracyjnego będzie przyjmowana jeżeli wyliczony współczynnik jest większy niż 100% albo jest liczbą ujemną albo kwota w mianowniku współczynnika jest równa zero. W dwóch ostatnich przypadkach nie można faktycznie określić jak znaczący wpływ wywierała w poprzednich okresach sprawozdawczych reasekuracja bierna na działalność zakładu ubezpieczeń na życie. W związku z powyższym należy przyjąć założenie, zgodnie z którym reasekuracja bierna nie była stosowana i ustalić wartość współczynnika reasekuracyjnego na poziomie 100%.

Przepis § 3 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2-4 projektu rozporządzenia określa zasady ustalania minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego. Zgodnie z treścią § 3 ust. 1 pkt 1 (stanowiącego implementację art. 17 c ust. 2 dyrektywy 2003/41/WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłacalność II) wartość kwoty bazowej służącej do określenia minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego wynosi 3 mln. euro.

Zgodnie z treścią § 3 ust. 2 i 3 projektu rozporządzenia (stanowiącego implementację art. 21a ust. 1 dyrektywy 2003/41/WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłacalność II) wysokość kwoty bazowej KG wykorzystywanej przy obliczaniu minimalnego kapitału gwarancyjnego zakładów ubezpieczeń na życie będzie podlegała indeksacji w oparciu o zmiany europejskiego indeksu cen konsumpcyjnych (ECIP), publikowanego przez Urząd Statystyczny Unii Europejskiej. Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego będzie zwiększana przez zwiększenie kwoty KG o procentowy wzrost ECIP w okresie od dnia ostatniej zmiany do dnia przeglądu pod warunkiem, że wzrost ECIP wyniesie co najmniej 5%.

W § 3 ust. 1 pkt 4 projektu rozporządzenia, proponuje się, aby obowiązująca wartość kwoty bazowej była ogłaszana przez organ nadzoru co roku w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego w terminie do 6 miesięcy od dnia przedstawienia przez Komisję Europejską Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacji o dokonanych przeglądzie i zmianie obowiązującej wartości kwoty KG. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 5, w przypadku gdy kwota KG określająca minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego ulegnie zmianie w danym roku obrotowym, zakład ubezpieczeń na życie będzie obowiązany ją stosować począwszy od następnego roku obrotowego.

Wysokości kwot bazowych T1 i T2 stosowanych przy wyliczeniu wysokości marginesu wypłacalności zakładów zostały określone w § 3 ust. 1 pkt 2 projektu rozporządzenia (stanowiącym implementację art. 17d ust. 3 akapit 5 oraz art. 17d ust. 4 akapit 6 dyrektywy

2003/41/WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłatność II). W przeciwieństwie do kwoty KG, wysokości kwot bazowych T1 i T2 nie będą podlegały indeksacji.

Zgodnie z § 2 ust. 2 projektu rozporządzenia do wyliczania równowartości w złotych kwot bazowych KG, T1 i T2 będzie stosowany kurs średni walut obcych NBP wg tabeli kursów średnich nr 1 każdego roku

Rozdział 2 „Sposób wyliczenia i wysokość marginesu wypłacalności” projektu rozporządzenia (§4-7) i załączniki 1-3 do rozporządzenia określają sposób wyliczenia marginesu wypłacalności dla działu I oraz dla poszczególnych grup ubezpieczeń działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Zgodnie z § 4 projektu rozporządzenia margines wypłacalności zakładu ubezpieczeń na życie będzie stanowił sumę kwot określających: margines wypłacalności dla grup 1, 2 i 4 działu I, margines wypłacalności dla grupy 3 działu I oraz margines wypłacalności dla grupy 5 działu I.

Załącznik nr 1 do projektu rozporządzenia (stanowiący implementację art. 17b ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/41/WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłatność II) określa sposób wyliczenia marginesu wypłacalności dla grup 1,2 i 4 działu I.

Załącznik nr 2 do projektu rozporządzenia (stanowiący implementację art. 17b ust. 6 dyrektywy 2003/41/WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłatność II) określa sposób wyliczenia marginesu wypłacalności dla grupy 3 działu I.

Załącznik nr 3 do projektu rozporządzenia (stanowiący implementację art. 17d dyrektywy 2003/41/WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłatność II) określa sposób wyliczenia marginesu wypłacalności dla grupy 5 działu I.

Rozdział 3 „Minimalna wysokość kapitału gwarancyjnego” projektu rozporządzenia określa minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego. Przepisy § 8 i 9 określają odpowiednio minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego dla zakładów ubezpieczeń wykonujących działalność ubezpieczeniową w formie spółki akcyjnej oraz minimalną wysokość kapitału gwarancyjnego dla zakładów ubezpieczeń na życie wykonujących działalność ubezpieczeniową w formie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych. Powyższe przepisy stanowią implementację art. 17c ust. 2 dyrektywy 2003/41/WE dodanego przez art. 303 dyrektywy Wypłatność II. Przepis art. 17c ust. 2 pozostawia państwu członkowskim swobodę w odniesieniu do minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla zakładów ubezpieczeń na życie wykonujących działalność ubezpieczeniową w formie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, która może być o 25% niższa niż w przypadku zakładów ubezpieczeń na życie wykonujących działalność ubezpieczeniową w formie spółki akcyjnej. W projekcie rozporządzenia proponuje się skorzystanie z tej opcji.

Rozdział 4 projektu rozporządzenia „Przepisy przejściowe i końcowe” zawiera przepisy przejściowe i końcowe.

Przepis art. 303 dyrektywy Wypłatność II nie zawiera informacji dotyczącej wysokości kwoty bazowej KG, która powinna obowiązywać w dniu rozpoczęcia stosowania przepisów tej dyrektywy. W związku z powyższym proponuje się przyjęcie kwoty bazowej w wysokości 3 mln. euro. Taka wartość kwoty bazowej będzie obowiązywać do czasu dokonania pierwszej zmiany wartości tej kwoty, uwzględniającej wzrost ECIP w okresie od 31 grudnia 2009 r. do dnia przeglądu.

W związku z terminem wejścia w życie ustawy z dnia 11 września 2015 r. niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz.

2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, w związku z § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.